

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoPr/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621200010
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4621200010.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Lenky Kostolanskej, v právnej veci (spore) žalobkyne: C. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C.. G. XXX, XXX XX L., (do 13.09.2022 zastúpená: JUDr. PhD. Milan Španír, LL.M., bytom Hlavná 513/63, 941 11 Palárikovo), proti žalovanému: ENPAY TRANSFORMER COMPONENTS, s. r. o., so sídlom Krškany 38, 934 01 Levice, IČO: 35 939 389, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Martin Bránik, s. r. o., so sídlom Mlynská 1, 934 01 Levice, IČO: 50 412 132, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. TO-8Cpr/1/2021-355 zo dňa 13. júna 2023, takto

rozhodol:

Odvolačný súd odvolanie žalovaného proti napadnutému uzneseniu v celom rozsahu **o d m i e t a .**

Žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu okresnému prvoinštančnému súdu dňa 04.01.2021 sa žalobkyňa domáhala určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Okresný súd Topoľčany rozsudkom č. k. 8Cpr/1/2021-173 zo dňa 11.05.2022 určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru žalovaným zo dňa 29.10.2020 je neplatné (výrok I.). Súd priznal žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o konkrétnej sume tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Žalovaný podal dňa 06.06.2022 v zákonom stanovenej lehote proti vyššie uvedenému rozsudku odvolanie. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd rozhodol rozsudkom č. k. 8CoPr/5/2022-262 zo dňa 22.11.2022 (právoplatný dňa 17.12.2022), tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (výrok I.). Žalobkyni priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Žalovaný podal v zákonom stanovenej lehote dňa 18.01.2023 proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie. Výzvou č. k. 8Cpr/1/2021-321 zo dňa 21.02.2023 Okresný súd Topoľčany vyzval žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 129 eur v lehote 10 dní od doručenia tejto výzvy s poučením, že v prípade nezaplatenia súdneho poplatku v určenej lehote súd konanie zastaví a vo veci nebude ďalej konať. Právny zástupca žalovaného prevzal výzvu dňa 21.02.2023. Lehota na zaplatenia poplatku bola do dňa 03.03.2023. Žalovaný súdny poplatok v určenej lehote nezaplatil. Uznesením Okresného súdu Topoľčany (vydaným za súd vyššou súdnou úradníčkou) zo dňa 18.05.2023 sp. zn. 8Cpr/1/2021 vo výroku I. dovolacie konanie zastavil, vo výroku II. rozhodol o vrátení žalovanému časti zaplateného súdneho poplatku za podané dovolanie zo dňa 09.03.2023 v sume 122,50 eura, ktorú bol žalovanému povinný vrátiť prevádzkovateľ systému - Slovenská pošta, a. s., IČO: 36 631 124, Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, a to v lehote 30 dní odo dňa, doručenia odpisu právoplatného uznesenia o vrátení súdneho poplatku prevádzkovateľovi systému a vo výroku III. rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni náhradu iných trov konania - cestovné náhrady v sume 99,73 eura, a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

3. Voči uzneseniu podal žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu dňa 09.06.2023 sťažnosť, v ktorej namietal, že žalovaný uskutočnil úhradu súdneho poplatku na účet Slovenskej pošty a. s. už dňa 22.02.2023 vo výške 129 eur. Uvedená úhrada však bola uskutočnená na iný účet, ktorý patrí Slovenskej pošte, a.s., konkrétne IBAN: A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, pod správnym VS: XXXXXXXXXXXX, avšak aj tento účet patril uvedenému prevádzkovateľovi platobného systému, ale nie na účel prijímania úhrad súdnych poplatkov, ale na účel úhrady poštovného na mesačnej báze. Následne dňa 08.03.2023 žalovaný uskutočnil duplicitnú platbu súdneho poplatku vo výške 129 eur na správny účet Slovenskej pošty, a.s. IBAN: A pod VS: XXXXXXXXXXXX. Žalovaný uhradil súdny poplatok v lehote určenej súdom a to určenému prevádzkovateľovi systému podľa § 9 ods. 1 ZoSP, avšak len na nesprávny účet tohto prevádzkovateľa, ale stále to bol ten istý subjekt - prevádzkovateľ systému platenia súdnych poplatkov. Nešlo teda o úhradu súdneho poplatku úplne inému adresátovi, ale tomu istému adresátovi, len na iný účet tohto adresáta. Zaplatenie súdneho poplatku na iný účet toho istého prevádzkovateľa systému nie je nijako sankcionované podľa ZoSP, a preto nemôže byť ani dôvodom zastavenia konania na základe uznesenia. Žalovaný následne z opatrnosti zaplatil predmetný súdny poplatok duplicitne ešte dňa 09.03.2023, a to na účet uvedený vo výzve na úhradu súdneho poplatku. Súd vo svojom rozhodnutí priznal náhradu trov konania žalobkyni vo výške 99,73 eura ako náhradu ostatných trov konania - cestovného za použitie súkromného vozidla na cestu na pojednávania konané na Okresnom súde Topoľčany v dňoch 28.09.2021, 17.03.2022 a 20.04.2022. Žalobkyňa nebola zastúpená advokátom, ale občianskym zástupcom podľa § 89 ods. 1 CSP, nepoužila svoje osobné motorové vozidlo, ale vozidlo svojho splnomocneného zástupcu a nedoložila konkrétny daňový doklad o zakúpení pohonných hmôt. Vzhľadom na to, že žalobkyňa nebola zastúpená advokátom v konaní, tak nielen ona, ale ani jej občiansky zástupca si nemôže uplatňovať cestovné náhrady podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov. Cestovné náhrady si môže uplatňovať iba advokát podľa zákona o advokácii, resp. znalec. V tejto veci dokonca si cestovné náhrady uplatňuje priamo žalobkyňa, ako strana konania, čo je v rozpore s § 251 CSP a § 73 ods. 2 Vyhlášky, podľa ktorého úspešná strana konania má nárok na náhradu preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených výdavkov, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Strana konania si môže, rovnako ako svedok, uplatňovať iba cestovné v rámci verejnej hromadnej dopravy, o to viac, že spojenie medzi LV - TO je bezproblémovo prepojené autobusovou verejnou hromadnou dopravou. Odkázal na web stránku www.cp.sk. Preto nie je prípustné uplatnenie výnimky uvedenej v § 74 Vyhlášky, lebo tu nie sú žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali vykonanie cesty inak ako verejným hromadným dopravným prostriedkom a v uznesení ani nie je uvedená žiadna okolnosť odôvodňujúca uplatnenie takejto výnimky. Žalobkyňa mala možnosť využitia verejnej hromadnej dopravy, pričom skutočnosť, že ju nevyužila, neodôvodňuje priznanie cestovných náhrad za použitie osobného motorového vozidla, ktoré navyše ani nevlastnila. Ak súd mal v úmysle použiť výnimku podľa § 74 Vyhlášky, tak v tomto rozsahu je rozhodnutie nepreskúmateľné, lebo chýba akékoľvek odôvodnenie uplatnenia tejto výnimky. V prípade, ak by sa konajúci súd náhodou nestotožnil s argumentáciou uvedenou v 3. - 12. bode sťažnosti, žalovaný súčasne z opatrnosti podal návrh podľa § 122 CSP na odpustenie zmeškania lehoty na zaplatenie súdneho poplatku. K zaplateniu súdneho poplatku došlo včasne už dňa 22.02.2023 (pripísané na účet pošty 23.2.2023), avšak na iný účet a následne dňa 08.03.2023 (pripísané na účet pošty 09.03.2023) opätovne došlo k úhrade na správny účet, ale už po lehote na zaplatenie súdneho poplatku, pričom v oboch prípadoch na správny VS: XXXXXXXXXXXX, preto požadoval ospravedlnenie zmeškania tejto lehoty, lebo by bolo mimoriadne nespravodlivé odňať žalovanému súdnu ochranu, za situácie, kedy došlo k zaplateniu súdneho poplatku, ale pri prvej úhrade na iný účet prevádzkovateľa, ako bol uvedený vo výzve.

4. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) uznesením Okresný súd Nitra (ako právny nástupca zaniknutého Okresného súdu Topoľčany) zastúpený sudcom rozhodujúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Topoľčany č. k. 8Cpr/1/2021-337 vydaným za súd dňa 18.05.2023 vyšším súdnym úradníkom takto rozhodol:

I. Súd sťažnosť žalovaného voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18.05.2023, č. k. 8Cpr/1/2021 - 337 vo výrokoch I., II. z a m i e t a .

II. Výrok III. uznesenia vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18.05.2023, č. k. 8Cpr/1/2021 - 337 sa m e n í tak, že žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 71,39 eura, na účet žalobkyni a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

III. Návrh žalovaného na odpustenie zmeškania lehoty z a m i e t a .

5. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na zhora uvedené skutočnosti, citované ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP - zák. č. 160/2015 Z. z. - § 239 ods. 1, § 240, § 248, § 249, § 250 ods. 1 a 2, § 357 písm. a/, § 122) a citované ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (§ 10 ods. 1, § 10 ods. 3 veta prvá, § 14 ods. 1), odôvodnil nasledovne:

5.1. Po oboznámení sa s obsahom sťažností súd zistil, že sťažnosť žalobcu bola podaná včas v zákonnej 15-dňovej lehote podľa § 242 CSP a oprávnenou osobou.

5.2. Súd preskúmal sťažnosťou napadnuté uznesenie Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18.05.2023 č. k. 8Cpr/1/2021-337vydané vyššou súdnou úradníčkou.

5.3. Zastavenie dovolacieho konania, návrh na odpustenie zmeškania lehoty:

5.4. Žalovaný v žiadosti o odpustenie zmeškania lehoty ako i sťažnosti voči zastaveniu dovolacieho konania uviedol, že k zaplateniu súdneho poplatku došlo včasne už dňa 22.02.2023 (pripísané na účet pošty 23.2.2023), avšak na iný účet a následne dňa 08.03.2023 (pripísané na účet pošty 09.03.2023) opätovne došlo k úhrade na správny účet, ale už po lehote na zaplatenie súdneho poplatku, pričom v oboch prípadoch na správny VS: XXXXXXXXXX, preto požadoval zrušenia uznesenia o zastavení dovolacieho konania a ospravedlnenie zmeškania tejto lehoty, lebo by bolo mimoriadne nespravodlivé odňať žalovanému súdnu ochranu, za situácie, kedy došlo k zaplateniu súdneho poplatku, ale pri prvej úhrade na iný účet prevádzkovateľa, ako bol uvedený vo výzve.

5.5. Súd pri posudzovaní otázky zmeškania lehoty skúmal, či je dôvod zmeškania ospravedlniteľný. Mal za to, že určitá skutková okolnosť môže byť ospravedlniteľným dôvodom v zmysle § 122 CSP, len vtedy, keď medzi ňou a zmeškaním lehoty je príčinná súvislosť, teda že k zmeškaniu lehoty došlo len v dôsledku tejto okolnosti. Dôvodom zmeškania lehoty musia byť iba závažné okolnosti a zároveň o odpustení zmeškania lehoty musí účastník požiadať v zákonnej lehote 15 dní, odkedy pominula príčina zmeškania a v tej istej lehote musí urobiť zmeškaný úkon. Poukázal na to, že dôkazné bremeno ohľadom dôvodu zmeškania lehoty aj včasnosti podania žiadosti zaťažuje žiadateľa.

5.6. Žalobca v návrhu na odpustenie zmeškania lehoty neuviedol, kedy odpadla prekážka zmeškania a priložil dôkaz o zaplatení súdneho poplatku za dovolanie dňa 22.02.2023 a následne dňa 08.03.2023, v čase uplynutia lehoty na zaplatenie súdneho poplatku. Závažné dôvody na strane žiadateľa je potrebné posudzovať osobitne podľa okolností konkrétneho prípadu, pričom môže ísť napríklad o nehodu, úraz, živelnú pohromu, závažné rodinné komplikácie, či náhle ochorenie, avšak s tou podmienkou, že ich dôsledkom bolo vylúčenie účastníka z možnosti urobiť úkon.

5.7. Súd vychádzal z toho, že lehota určená súdom na dodatočné splnenie poplatkovej povinnosti nie je lehotou prepadnou a jej zmeškanie možno odpustiť, ak konajúci súd na základe žiadosti poplatníka usúdi, že stanovenú lehotu zmeškal z ospravedlniteľného dôvodu a zároveň poplatok zaplatil do 15 dní po odpadnutí prekážky, ktorá mu v tom bránila.

5.8. Pred vyhodnotením otázky ospravedlniteľnosti prekážky, ktorá mala podľa žalovaného zabrániť mu zaplatiť súdny poplatok včas, súd upozorňuje na to, že poplatková povinnosť za podanie dovolania vzniká už podaním na súd (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.). Tejto povinnosti si žalovaný zastúpený advokátom musel byť pri podaní Dovolania dňa 18.01.2023 vedomý.

5.9. Keďže si žalobca povinnosť zaplatiť splatný súdny poplatok nesplnil, postupoval súd v súlade s § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, keď ho vyzval na dodatočné zaplatenie poplatku v lehote 10 dní od doručenia výzvy a poučil ho o následkoch nespĺnenia tejto povinnosti spočívajúcich v obligatórnom zastavení konania. Výzva bola doručená právnomu zástupcovi žalovaného dňa 21.02.2023. Vzhľadom na to, že stanovená lehota márne uplynula dňa 03.03.2023, súd nemohol pri dodržaní zákona postupovať inak ako konanie zastaviť. Súd podotýka, že od vzniku poplatkovej povinnosti dňom podania dovolania na súd až do vydania uznesenia o zastavení konania uplynulo celkom 120 dní.

5.10. Pokiaľ ide o vyhodnotenie ospravedlniteľnosti žalovaným uplatneného dôvodu zmeškania lehoty a to chybné zadanie čísla účtu, ktorá mu mala zabrániť v zaplatení poplatku, a ktoré malo spôsobiť, že platobný príkaz na úhradu súdneho poplatku sa nezrealizoval, pričom táto prekážka mala existovať až do 08.03.2023, kedy žalovaný mal duplicitne poplatok zaplatiť na účet uvedený vo výzve na úhradu súdneho poplatku, uvedený dôvod zmeškania lehoty nemožno považovať za ospravedlniteľný a dokonca v tomto prípade nemožno hovoriť ani o prekážke, ktorá by ho zo zaplatenia poplatku vylučovala. Celkom jasným a logickým faktom totiž je, že žalovaný mohol zaplatiť súdny poplatok kedykoľvek od okamihu podania Dovolania a ďalej v ktorýkoľvek deň od doručenia výzvy súdu, až do rozhodnutia súdu o zastavení konania. Mylný predpoklad žalovaného, že platba poukázaná prostredníctvom systému elektronického bankovníctva dňa 22.02.2023 prebehla, hoci opak bol pravdou, nemožno ani pri najlepšej vôli vnímať ako objektívnu prekážku v uskutočnení platby, ktorá v čase platobného príkazu nastala a zaplatením dňa 08.03.2023, t. j. o 14 dní neskôr odpadla. Overenie uskutočnenia platby z účtu disponenta na účet zadaného príjemcu je veľmi ľahko a rýchlo dostupné a pri platbe podmieňujúcej prístup k súdnej ochrane celkom samozrejmé. Pokiaľ žalovaný toto overenie zanedbal, nemôže sa tejto subjektívnej ľahkovážnosti dovolávať ako ospravedlniteľného dôvodu, ktorý mu bránil v splnení poplatkovej povinnosti, či dokonca ho z tohto úkonu vylučoval.

5.11. Vzhľadom na uvedené súd uzavrel, že žalovaný nezmeškal úkon zaplatenia poplatku z ospravedlniteľného dôvodu a nebol preto vylúčený z úkonu, ktorý mu patril a ktorý vykonal až po uplynutí lehoty na zaplatenie súdneho poplatku. Súd tiež poukazuje na to, že zákon o súdnych poplatkoch ani nepozná inštitút odpustenia zmeškania lehoty na zaplatenie súdneho poplatku.

5.12. Z uvedených dôvodov považoval súd za jednoznačné, že žalovanému nič nebránilo splniť si riadne a včas poplatkovú povinnosť za podané Dovolanie. Súd poukazuje na konzistentnú judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach proti súdnym rozhodnutiam o žiadostiach účastníkov súdnych konaní o odpustenie zmeškanej lehoty na zaplatenie súdnych poplatkov, ktoré v podobných prípadoch boli odmietnuté ako zjavne neopodstatnené (sp. zn. IV. ÚS 155/2019-30 zo dňa 11.1.2019, IV. ÚS 92/2018-7 zo dňa 01.02.2018, IV. ÚS 115/2019-13 zo dňa 28.07.2020).

5.13. Vzhľadom na uvedené súd sťažnosť žalovaného voči zastaveniu dovolacieho konania a návrhu na odpustenie zmeškania lehoty ako nedôvodné zamietol.

5.14. Náhrada trov konania:

5.15. Súd na podklade sťažnosti žalovaného preskúmal napadnuté uznesenie v predmetnom rozsahu podanej sťažnosti do náhrady trov konania a ustálil, že sťažnosť je sčasti dôvodná. Žalovaný napádal priznanie cestovných náhrad za použitie osobného motorového vozidla pri cestách na a z pojednávania v dňoch 28.09.2021, 17.03.2022 a 20.04.2022, kde pri priznaní náhrady je potrebné posudzovanie účelnosti vynaložených trov v zmysle dikcie ustanovenia CSP z hľadiska možnosti dostaviť sa na miesto konania pojednávania bez ťažkostí, t. j. s dostatočným časovým predstihom, bez prestupov a v rozumnom čase štartu z východiskového bodu (.) do miesta konania pojednávania (E.. Preto priznanie náhrady za vynaložené výdavky za cestu osobným motorovým vozidlom závisí od hodiny nariadeného pojednávania. Vzhľadom na toto kritérium sa súdu javilo ako účelné použitie osobného motorového vozidla na pojednávania nariadené dňa 28.09.2021 a 17.03.2022 kedy sa pojednávanie konalo už o 8,15 hod., kedy mohla žalobkyňa cestovať autobusovým spojmom z L. o 5,40 hod. s príchodom do G. o 6,50 hod., následným prestupom o 7,18 hod. a príchodom do E. o 8,10 hod., čo súd nepovažoval vzhľadom na čas príchodu ranného spoja - autobusu z L. za dostatočný časový predstih. Pokiaľ ide o pojednávanie dňa 20.04.2022 určeného o 13,00 hod. na toto sa mohla dostaviť žalobkyňa autobusom v dostatočnom časovom predstihu, keďže mohla cestovať o 10,05 hod. z Levíc, s príchodom do E. o 12,10 hod.

5.16. Trovy pozostávajú z ceny cestovného lístka L.-E., zistené cez stránku www.cp.sk za pojednávanie dňa 20.04.2022 a zo spotrebovaných pohonných hmôt za cestu na pojednávanie dňa 28.09.2021 a 17.03.2022, k čomu predložila žalobkyňa technický preukaz vozidla a výšku pohonných hmôt podľa štatistického úradu. Základná náhrada za spotrebované pohonné látky pri vzdialenosti 89,90 km x 2 (tam a späť) t. j. 179,80 x 6,80 l/100 km x 1,240 eura (priemerná cena nafty podľa štatistického úradu za rok 2021) = 33,24 eura, pri dvoch pojednávaniach spolu cestovné dosahuje výšku 66,49 eura. Za vykonanú cestu dňa 20.04.2022 vzhľadom na čas začatia pojednávania patrí žalovanej náhrada

cestovných výdavkov vo výške cestovného lístka autobusom na trase podľa elektronicky dostupného cenníka platného a účinného v čase vykonania ciest na pojednávanie vo výške 4,90 eura, spolu náhrada cestovného vo výške 71,39 eura.

5.17. Vzhľadom na zhora uvedené skutočnosti súd zmenil výrok III. uznesenia vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Topoľčany zo dňa 18.05.2023, č. k. 8Cpr/1/2021 - 337 sa zaviazal žalovaného na zaplatenie žalobkyni náhradu trov konania vo výške 71,39 eura.

6. Uvedené rozhodnutie obsahujúce poučenie o neprípustnosti odvolania (s označením § 355 a § 357 CSP) po jeho prevzatí dňa 15.06.2023 odvolaním podaným dňa 29.06.2023 napadol len žalobca (žalovanému doručované uznesenie nebolo) domáhajúci sa jeho zrušenia ako aj zrušenia uznesenia vyššieho súdneho úradníka č. k. 8Cpr/1/2021-337. V texte odvolania uviedol, že podáva voči napadnutému uzneseniu odvolanie v celom rozsahu, aj keď výrok III. napadnutého uznesenia v prvom odseku odvolania neuvádza a rovnako neuvádza v tomto smere (proti tomuto výroku a jeho odôvodneniu) ani odvolacie dôvody, keď ako odvolacie dôvody uviedol odvolacie dôvody vyplývajúce z ust. § 365 ods. 1 písm. a/ až e/ CSP. K procesnoprávnej vade uviedol to, že napadnutým uznesením došlo u neho k odňatiu mu možnosti konať pred súdom zo strany súdu prvého stupňa (prvej inštancie) tzv. denegatio iustitiae, lebo konanie, ktoré mu predchádzalo nemožno považovať za spravodlivé a spĺňajúce atribúty presvedčivosti súdneho rozhodnutia, čo je v rozpore s princípom spravodlivého súdneho konania podľa čl. 6 Dohovoru, resp. čl. 46 Ústavy SR. Citujúc ust. § 355 ods. 2 a § 357 písm. a/ CSP, ust. § 5 ods. 2 a § 6 ods. 2 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch a ust. § 14 ods. 1 a 4 zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb. následne uviedol, že síce VSÚ (vyšší súdny úradník) bol oprávnený prijať uznesenie č. k. 8Cpr/1/2021-337 a následne rozhodnúť zákonný sudca formou napadnutého uznesenia, avšak spôsob, ako tak učinil súd prvého stupňa je v rozpore s princípom spravodlivého súdneho konania podľa čl. 6 Dohovoru, resp. čl. 46 Ústavy SR a § 357 písm. a/ CSP, lebo rozhodnutie prijal formalisticky, rýchlo a bez relevantného vysporiadania sa s dôkaznými prostriedkami predloženými žalovaným v podanej sťažnosti, keď zákonný sudca sa nevyjadril ani jednou vetou v odôvodnení napadnutého uznesenia k podaným dôkazným prostriedkom. V situácii, kedy strana konania má síce formálne garantovaný prostriedok nápravy, ale tento prostriedok nápravy nie je efektívny, resp. účinný, lebo zákonný sudca sa s ním vôbec relevantne nevysporiadal, potom takýto výkon súdnej moci za spravodlivý nepovažuje, keď poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 08.09.2020 sp. zn. IV. ÚS 73/2019-54, s poukazom na ktorý Nález má v tejto sporovej veci za to, že v oboch štádiách sporovej veci rozhodoval de facto iba sudca (o zastavení konania a aj o sťažnosti) a nie ako vyžaduje § 14 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého má rozhodovať VSÚ a o sťažnosti následne zákonný sudca, ktorý preskúma správnosť postupu VSÚ a je garantom zákonnosti; tieto dve štádiá konania mali de facto povahu jedného štádia v ich veci, lebo zákonný sudca ani nie za celé dva pracovné dni si naštudoval ich sťažnosť s novými dôkazmi, vypracoval napadnuté uznesenie a následne mu ho doručil, pričom sa v ňom nezaoberal jeho obrannou argumentáciou týkajúcou sa včasnosti zaplatenia súdneho poplatku, čo je pre neho procesne fatálna záležitosť, lebo následkom takéhoto procesného postupu súdu je zastavenie dovolacieho konania a teda aj nemožnosť preskúmania správnosti rozhodovania toho istého sudcu prvého stupňa, ktorý takto formalisticky dovolacie konanie zastavil. Čo sa týka hmotnoprávnej vady, v tomto rozsahu sa jedná o nesprávne právne posúdenie veci, keďže sudca sa vôbec nevysporiadal s jeho hmotnoprávnou argumentáciou v bodoch 3. až 12. sťažnosti (v časti úhrady súdneho poplatku) a v bodoch 13. až 22. sťažnosti (v časti priznania náhrady trov konania). Skutočnosť, že súd prvého stupňa nedáva žiadne relevantné odpovede na jeho procesne dôležitú argumentáciu týkajúcu sa zastavenia konania, je samo o sebe ďalším hrubým procesným nedostatkom spočívajúcim v nedostatočnom odôvodnení napadnutého uznesenia, čo je v rozpore s § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 234 ods. 2 CSP. Prvostupňový súd sa v napadnutom uznesení zaoberal výlučne jeho argumentáciou týkajúcou sa odpustenia zmeškania lehoty, ale vôbec nereflektoval na jeho argumentáciu týkajúcu sa včasnosti zaplatenia súdneho poplatku. V rozsahu včasnosti zaplatenia súdneho poplatku, z hľadiska hospodárnosti odkazuje na už uvedené body 3. až 12. sťažnosti, avšak na zdôraznenie uvádza tieto podstatné argumenty, že 1. súdny poplatok za dovolanie bol v tejto veci z jeho strany zaplatený duplicitne - dňa 23.02.2023 na nesprávny účet Slovenskej pošty a dňa 08.03.2023 na správny účet, 2. že relevantná právna norma nepodmieňuje zaplatenie súdneho poplatku na určený konkrétny účet, ale uvádza, že súdny poplatok môže byť uhradený prostredníctvom prevádzkovateľa systému podľa § 9 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, t. j. prostredníctvom Slovenskej pošty, 3. že preukázal, že súdny poplatok Slovenskej pošty uhradil už dňa 23.02.2023, avšak nie na účet uvedeného vo výzve, ale na iný účet Slovenskej pošty a za 4. že teda uhradil súdny poplatok prevádzkovateľovi

systému, aj keď na iný jeho účet, ako bol uvedený vo výzve. Súd prvého stupňa formalisticky a navyše prekvapivo rýchlo rozhodol o podanej jeho sťažnosti, s ktorým takýmto rýchlim postupom súdu sa jeho právny zástupca pri rozhodovaní o sťažnosti ešte nestretol, čo len potvrdzuje jeho presvedčenie, že napadnuté uznesenie musel mať zákonný sudca predpripravené a aj samotné uznesenie VSÚ bolo sice rozhodnutie de iure vyhotovené povereným VSÚ, ale de facto bolo vyhotovené, resp. minimálne odkonzultované so zákonným sudcom, ktorý neskôr expresne rýchlo prijal aj napadnuté uznesenie, ktorým sa len pridŕžal prichádzajúceho uznesenia VSÚ, teda za takýchto okolností nemožno vôbec hovoriť o spravodlivom súdnom konaní, ak sudca „kontroluje“ správnosť uznesenia „svojho“ VSÚ, ktoré podľa všetkého mal VSÚ vopred odkonzultované so zákonným sudcom. Vzhľadom na opakujúce sa formalistické posúdenie tejto veci prvostupňovým súdom a poukazujúc aj na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR je potrebné vyhnúť sa formalistickému rozhodovaniu, aj v zmysle Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 306/2010-30 z 08.12.2010, keď poukazuje i na Nález sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo 16.03.2016, s poukazom na čo má potom za to, že napadnuté rozhodnutie je prejavom hrubého formalizmu a nespravodlivosti, keďže de facto odmieta jeho argumentáciu a neprihliada na skutočnosť, že v chcel uhradiť a aj uhradil súdny poplatok včasne, avšak na iný účet toho istého prevádzkovateľa systému a na základe takéhoto posúdenia mu bola následne odňatá možnosť, aby rozhodovanie vo veci samej bolo podrobené dovolaciemu prieskumu zo strany Najvyššieho súdu SR.

7. Vyjadrenie k podanému odvolaniu podané nebolo - odvolanie zo strany súdu prvého stupňa protistrane na vyjadrenie sa doručované nebolo. Na základe podnetu na podanie dovolania si Generálna prokuratúra Slovenskej republiky - netrestný odbor vyžiadala zapožičanie predmetného súdneho spisu, keď konajúci prvoinštančný súd oznámením zo dňa 11.07.2023 prostredníctvom VSÚ odvolateľovi oznámil, že na jeho odvolanie sa neprihliada, nakoľko v zmysle CSP jeho odvolanie proti danému uzneseniu prípustné nebolo.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po oboznámení sa s obsahom spisu, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) sa najskôr zaoberal tým, či odvolanie žalovaného smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon takýto opravný prostriedok pripúšťa a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, a to aj napriek správne poučeniu súdu prvej inštancie o nemožnosti podať odvolanie.

9. S účinnosťou od 01. 07. 2016 (prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok - CSP), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP.

10. Podľa § 386 písmeno c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

11. Odvolací súd považuje za potrebné úvodom poukázať na skutočnosť, že právna úprava sporového konania, účinná do 30. 06. 2016, vychádzala vo všeobecnosti zo zásady prípustnosti odvolania proti akýmkoľvek rozhodnutiam (rozsudkom aj uzneseniam) súdu prvého stupňa (§ 201 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) s tým, že výnimky, teda prípady neprípustnosti odvolania, boli v procesnom predpise výslovne uvedené. Procesná úprava účinná od 01. 07. 2016 zachovala zásadu prípustnosti odvolania len vo vzťahu k rozsudkom (§ 355 ods. 1 CSP), avšak vo vzťahu k uzneseniam ako všeobecnú zásadu stanovila neprípustnosť odvolania, t. j. odvolanie je prípustné, len ak to zákon výslovne pripúšťa (§ 355 ods. 2 CSP).

12. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

13. Podľa § 357 CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a § 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní alebo iných zrejmych nesprávností okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť

rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia.

14. Citované ustanovenie § 355 ods. 2 CSP, stanovuje zásadu, podľa ktorej proti uzneseniam vydaným podľa CSP je možné podať odvolanie, pokiaľ je výslovne ustanovené, že odvolanie prípustné je.

15. O sťažnosti proti uzneseniu vyššie súdneho úradníka o výške trov konania (§ 262 ods. 2 CSP) rozhoduje súd prvej inštancie obsadený sudcom (§ 248 CSP) bez nariadenia pojednávania, nariadenie pojednávania však Civilný sporový poriadok nevylučuje, sudca môže tiež nariadiť výsluch, vykonať iné zisťovania. Sudca rozhoduje o sťažnosti formou uznesenia, pričom môže rozhodnúť buď tak, že zamietne sťažnosť v prípade, ak je nedôvodná alebo napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, ak je sťažnosť dôvodná. Z dôvodu proklamovanej zásady procesnej ekonomie rozhodnutie sudcu o sťažnosti je rozhodnutím konečným bez možnosti podať proti nemu akýkoľvek ďalší opravný prostriedok.

16. Neprípustnosť odvolania znamená, že zákon výslovne vylučuje možnosť rozhodnutie súdu napadnúť riadnym opravným prostriedkom. Preto výpočet prípadov, v ktorých nie je prípustné podať odvolanie, treba považovať za taxatívny a možno ho rozšíriť len zákonom. V prejednávanej veci súd prvej inštancie napadnutým uznesením rozhodol o sťažnosti podanej žalovaným voči uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom rozhodujúcim o výške náhrady trov konania tak, že výrokom I. sťažnosť žalovaného proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka vo výrokoch I. a II. zamietol, výrokom II. zmenil výrok III. uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania vo výške 71,39 eura na účet žalobkyne a výrokom III. napadnutého uznesenia súd prvej inštancie rozhodol tak, že návrh žalovaného na odpustenie zmeškania lehoty zamietol. Možno konštatovať, že uznesenie, ktorým súd prvej inštancie obsadený sudcom rozhoduje o sťažnosti proti uzneseniu o výške trov konania vydaného vyšším súdnym úradníkom predstavuje opravné rozhodnutie, ktorým súd na základe sťažnosti ako prostriedku procesnej obrany preskúmava rozhodnutie súdneho úradníka. Civilný sporový poriadok výslovne neuvádza možnosť podať odvolanie proti takémuto uzneseniu, preto voči nemu nie je prípustné podať odvolanie. Záver o neprípustnosti odvolania voči uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o sťažnosti proti uzneseniu o výške trov, ktoré vydal vyšší súdny úradník, bol potvrdený aj Najvyšším súdom SR, ktorý v uznesení č. k. 1ObdoG/1/2018 zo dňa 4. decembra 2018 (v bode 20. odôvodnenia) zaoberajúc sa obdobnou vecou konštatoval, že voči takémuto uzneseniu vydanému súdom prvej inštancie nie je prípustné odvolanie, čo vyplýva z ustanovenia § 355 ods. a § 357 CSP. Okrem iného však odvolací súd obiter dictum (nad rámec veci) uvádza, že žalovaný v podanom odvolaní vo vzťahu k výroku III. neuvádzal ani žiadne odvolacie dôvody, ktorá skutočnosť odôvodňuje záver odvolacieho súdu o nutnosti odmietnutia jeho odvolania voči tomuto výroku.

17. Z uvedených dôvodov odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného podľa § 386 písm. c) CSP ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, na základe čoho sa nemohol ďalej zaoberať dôvodmi odvolania a vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

18. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania postupoval odvolací súd v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP tak, že analogicky aplikoval ustanovenie § 256 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto postupu je skutočnosť, že Civilný sporový poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách odvolacieho konania v prípade, ak je odvolanie odmietnuté. Samotné ustanovenie § 396 ods. 1 CSP odkazuje na použitie ustanovení o trovách konania pred súdom prvej inštancie. Preto bolo potrebné rozhodnúť o trovách odvolacieho konania podľa analogického použitia ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, ktoré upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu odvolania, pretože i v tomto prípade odvolacie konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci samej. Vychádzajúc z tohto právneho názoru odvolací súd rozhodol, že žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože si žiadne neuplatnila a ani jej žiadne nevznikli.

19. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).